

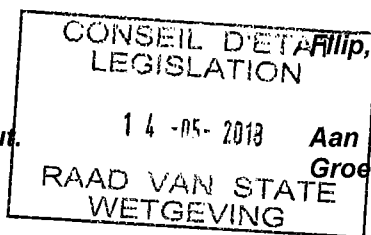
SERVICE PUBLIC FÉDÉRAL INTÉRIEUR

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
BINNENLANDSEZAKEN

Arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 8 octobre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Philippe, Roi des Belges,

Philip, Koning der Belgen,

A tous, présents et à venir, Salut.

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Vu la Constitution, l'article 108 ;

Gelet op de Grondwet, artikel 108;

Vu la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, l'article 42quinquies, § 5 ;

Gelet op de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het artikel 42quinquies, § 5;

Vu l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ;

Gelet op het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Vu l'analyse d'impact de la réglementation réalisée conformément aux articles 6 et 7 de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses en matière de simplification administrative ;

Gelet op de impactanalyse van de regelgeving die overeenkomstig de artikelen 6 en 7 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging werd uitgevoerd;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 22 mars 2018 ;

Gelet op het advies van het Inspecteur van Financiën, gegeven op 22 maart 2018;

Vu l'accord de la Ministre du Budget, donné le 17 avril 2018 ;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 17 april 2018;

Vu l'avis xxxxx/x du Conseil d'Etat, donné le xx.xx.2018, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973 ;

Gelet op het advies xxxxx/x van de Raad van State, gegeven op xx.xx.2018, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Sur la proposition du Ministre de la Sécurité et de l'Intérieur et du Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration,

Op de voordracht van de Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Article 1er. Le présent arrêté transpose partiellement la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des Etats membres, modifiant le règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE.

Art. 2. L'article 55, de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, rétabli par l'arrêté royal du 22 février 1995, remplacé par l'arrêté royal du 7 mai 2008 et modifié par l'arrêté royal du 17 juillet 2013, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 55. § 1er. Sans préjudice du paragraphe 2, la demande de séjour permanente est introduite par le citoyen de l'Union auprès du Bourgmestre de sa commune de résidence principale ou de son délégué au moyen du document établi conformément au modèle figurant à l'annexe 22. Le citoyen de l'Union apporte à l'appui de sa demande les documents attestant qu'il remplit les conditions prévues aux articles 42^{quinq} ou 42^{sex}, de la loi. Le Bourgmestre ou son délégué statue immédiatement sur la demande de séjour permanent.

Si le citoyen de l'Union remplit les conditions prévues à aux articles 42^{quinq} ou 42^{sex}, de la loi, le Bourgmestre ou son délégué lui délivre un document attestant de la permanence du séjour établi conformément au modèle figurant à l'annexe 8bis. A cette occasion, le citoyen de l'Union est inscrit au registre de la population.

Si le citoyen de l'Union ne remplit pas les conditions prévues aux articles 42^{quinq} ou 42^{sex}, de la loi, le Bourgmestre ou son délégué refuse sa demande de séjour permanent au moyen du document établi conformément au modèle figurant à l'annexe 24. Le cas échéant, le Bourgmestre ou son délégué délivre au citoyen de l'Union une attestation d'enregistrement établie conformément au modèle figurant à l'annexe 8.

§ 2. Lors de la demande de renouvellement de l'attestation d'enregistrement, le Bourgmestre ou son délégué examine, immédiatement, si le citoyen de l'Union a ou non acquis le séjour permanent.

Si le citoyen de l'Union remplit les conditions prévues aux articles 42^{quinq} ou 42^{sex}, de la loi, le Bourgmestre ou son délégué lui délivre un document attestant de la permanence du séjour établi conformément au modèle figurant à l'annexe 8bis. A cette occasion, le citoyen de l'Union est inscrit au registre de la population.

Si le citoyen de l'Union ne remplit pas les conditions prévues aux articles 42^{quinq} ou 42^{sex}, de la loi,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Artikel 1. Dit besluit zet de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG gedeeltelijk om.

Art. 2. Artikel 55, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hersteld door het koninklijk besluit van 22 februari 1995, vervangen door het koninklijk besluit van 7 mei 2008 en gewijzigd door het koninklijk besluit van 17 juli 2013, wordt vervangen als volgt:

“Art. 55. § 1. Onverminderd paragraaf 2 wordt de aanvraag om duurzaam verblijf door de burger van de Unie, door middel van het document overeenkomstig het model van bijlage 22, ingediend bij de Burgemeester van de gemeente waar hij zijn hoofdverblijfplaats heeft of zijn gemachtigde. Om zijn aanvraag te staven overhandigt de burger van de Unie de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden voorzien in de artikelen 42^{quinq} of 42^{sex}, van de wet. De Burgemeester of zijn gemachtigde neemt onmiddellijk een beslissing in verband met de aanvraag om duurzaam verblijf.

Indien de burger van de Unie voldoet aan de voorwaarden voorzien in de artikelen 42^{quinq} of 42^{sex}, van de wet, geeft de Burgemeester of zijn gemachtigde een document ter staving van duurzaam verblijf overeenkomstig het model van bijlage 8bis aan hem af. De burger van de Unie wordt dan in het bevolkingsregister ingeschreven.

Indien de burger van de Unie niet voldoet aan de voorwaarden voorzien in de artikelen 42^{quinq} of 42^{sex}, van de wet, weigert de Burgemeester of zijn gemachtigde zijn aanvraag om duurzaam verblijf door middel van het document overeenkomstig het model van bijlage 24. In voorkomend geval geeft de Burgemeester of zijn gemachtigde een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van bijlage 8 aan de burger van de Unie af.

§ 2. Tijdens de aanvraag tot vernieuwing van de verklaring van inschrijving onderzoekt de Burgemeester of zijn gemachtigde onmiddellijk of de burger van de Unie het duurzaam verblijf al dan niet bekomen heeft.

Indien de burger van de Unie voldoet aan de voorwaarden voorzien in de artikelen 42^{quinq} of 42^{sex}, van de wet, geeft de Burgemeester of zijn gemachtigde een document ter staving van duurzaam verblijf overeenkomstig het model van bijlage 8bis aan hem af. De burger van de Unie wordt dan in het bevolkingsregister ingeschreven.

Indien de burger van de Unie de voorwaarden voorzien in de artikelen 42^{quinq} of 42^{sex} van de wet niet

le Bourgmestre ou son délégué délivre au citoyen de l'Union une attestation d'enregistrement établie conformément au modèle figurant à l'annexe 8.

§ 3. Le citoyen de l'Union en possession d'un document attestant de la permanence du séjour établi conformément au modèle figurant à l'annexe 8*bis*, peut demander, auprès du Bourgmestre de sa commune de résidence principale ou de son délégué, ce document dans sa version électronique.

Le document attestant de la permanence du séjour en version papier est délivré gratuitement. Le coût pour la version électronique de ce document ne peut pas être supérieur au coût réclamé aux Belges pour la délivrance de leurs cartes d'identité. ».

Art. 3. L'article 56, du même arrêté, remplacé par l'arrêté royal du 7 mai 2008 et modifié par l'arrêté royal du 17 juillet 2013, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 56. § 1er. Sans préjudice du paragraphe 2, la demande de séjour permanent est introduite par le membre de la famille d'un citoyen de l'Union, qui n'est pas lui-même citoyen de l'Union, auprès du Bourgmestre de sa commune de résidence principale ou de son délégué au moyen du document établi conformément au modèle figurant à l'annexe 22. Le membre de la famille d'un citoyen de l'Union, qui n'est pas lui-même citoyen de l'Union, apporte à l'appui de sa demande les documents attestant qu'il remplit les conditions prévues aux articles 42*quinq*uies ou 42*sexies*, de la loi.

Si le membre de la famille d'un citoyen de l'Union, qui n'est pas lui-même citoyen de l'Union, n'a pas séjourné légalement de manière ininterrompue pendant cinq ans sur le territoire du Royaume et qu'il n'apporte pas la preuve qu'il remplit les conditions prévues à l'article 42*sexies*, de la loi, le Bourgmestre ou son délégué déclare la demande de séjour permanent irrecevable au moyen du document établi conformément au modèle figurant à l'annexe 23.

Si le membre de la famille d'un citoyen de l'Union, qui n'est pas lui-même citoyen de l'Union, a séjourné légalement de manière ininterrompue pendant cinq ans sur le territoire du Royaume ou apporte la preuve qu'il remplit les conditions prévues à l'article 42*sexies*, de la loi, le Bourgmestre ou son délégué transmet la demande de séjour permanent au Ministre ou à son délégué lequel dispose d'un délai de six mois pour se prononcer sur la demande.

Si le Ministre ou son délégué reconnaît l'acquisition du séjour permanent ou si aucune décision n'est prise dans le délai visé à l'alinéa 3, le Bourgmestre ou son délégué délivre au membre de la famille d'un citoyen de l'Union, qui n'est pas lui-même citoyen de l'Union, une « carte de séjour permanent de membre de la famille d'un citoyen de l'Union » établie conformément au modèle figurant à l'annexe 9*bis*. A cette occasion, le membre de la famille d'un citoyen de l'Union, qui n'est pas lui-même citoyen de l'Union, est inscrit au registre de la population.

Si le membre de la famille d'un citoyen de l'Union, qui n'est pas lui-même citoyen de l'Union, ne remplit pas les conditions prévues aux articles 42*quinq*uies ou

vervult, geeft de Burgemeester of zijn gemachtigde een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van bijlage 8 af aan de burger van de Unie.

§ 3. De burger van de Unie die in het bezit is van een document ter staving van duurzaam verblijf overeenkomstig het model van bijlage 8*bis* kan de elektronische versie van dit document aanvragen bij de Burgemeester van de gemeente van zijn hoofdverblijfplaats of zijn gemachtigde.

Het document ter staving van duurzaam verblijf in papieren vorm wordt kosteloos verstrekt. De kostprijs van de elektronische versie van dit document mag niet meer bedragen dan de prijs die van de Belgen geëist wordt voor de afgifte van hun identiteitskaarten.".

Art. 3. Artikel 56, van hetzelfde besluit, vervangen door het koninklijk besluit van 7 mei 2008 en gewijzigd door het koninklijk besluit van 17 juli 2013, wordt vervangen als volgt:

"Art. 56. § 1. Onverminderd paragraaf 2 wordt de aanvraag om duurzaam verblijf door het familielid van een burger van de Unie, dat zelf geen burger van de Unie is, bij de Burgemeester van de gemeente van zijn hoofdverblijfplaats of zijn gemachtigde ingediend, door middel van het document overeenkomstig het model van bijlage 22. Om zijn aanvraag te staven overhandigt het familielid van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie is de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden voorzien in de artikelen 42*quinq*uies of 42*sexies*, van de wet.

Indien het familielid van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie is niet vijf jaar wettelijk en ononderbroken op het grondgebied van het Rijk verbleven heeft en hij niet het bewijs levert dat hij voldoet aan de voorwaarden voorzien in artikel 42*sexies*, van de wet, verklaart de Burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag onontvankelijk, door middel van het document overeenkomstig het model van bijlage 23.

Indien het familielid van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie is vijf jaar wettelijk en ononderbroken op het grondgebied van het Rijk verbleven heeft of het bewijs levert dat hij voldoet aan de voorwaarden voorzien in artikel 42*sexies*, van de wet, maakt de Burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag om duurzaam verblijf over aan de Minister of zijn gemachtigde die over een termijn van zes maanden beschikt om een uitspraak te doen over de aanvraag.

Indien de Minister of zijn gemachtigde de verwerving van het duurzaam verblijf erkent of indien geen enkele beslissing genomen wordt binnen de termijn bedoeld in het derde lid geeft de Burgemeester of zijn gemachtigde aan het familielid van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie is een "duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie" overeenkomstig het model van bijlage 9*bis* af. Het familielid van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie is, wordt dan in het bevolkingsregister ingeschreven.

Indien het familielid van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie is niet voldoet aan de voorwaarden voorzien in de artikelen 42*quinq*uies of

42sexies, de la loi, le Ministre ou son délégué refuse la demande de séjour permanent au moyen du document établi conformément au modèle figurant à l'annexe 24. Le cas échéant, le Bourgmestre ou son délégué délivre au membre de la famille d'un citoyen de l'Union, qui n'est pas lui-même citoyen de l'Union, une « carte de séjour de membre de la famille d'un citoyen de l'Union » établie conformément au modèle figurant à l'annexe 9.

§ 2. Lorsque le Bourgmestre ou son délégué reconnaît le séjour permanent à un citoyen de l'Union conformément à l'article 42sexies, § 1er, de la loi, il délivre aux membres de la famille de ce citoyen de l'Union, qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union, une « carte de séjour permanent de membre de la famille d'un citoyen de l'Union » établie conformément au modèle figurant à l'annexe 9bis. A cette occasion, les membres de la famille de ce citoyen de l'Union, qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union, sont inscrits au registre de la population.

§ 3. Sans préjudice de son éventuel renouvellement, si la carte de séjour de membre de la famille d'un citoyen de l'Union arrive à échéance pendant le délai visé au paragraphe 1er, alinéa 3, le membre de la famille d'un citoyen de l'Union, qui n'est pas lui-même citoyen de l'Union, est mis en possession d'un document établi conformément au modèle figurant à l'annexe 15. Ce document couvre le séjour du membre de la famille, qui n'est pas lui-même citoyen de l'Union, jusqu'à l'expiration du délai visé au paragraphe 1er, alinéa 3 et est éventuellement prorogé jusqu'à la délivrance de la carte de séjour de membre de la famille d'un citoyen de l'Union ou de la carte de séjour permanent de membre de la famille d'un citoyen de l'Union.

§ 4. Le coût de la carte de séjour permanent de membre de la famille d'un citoyen de l'Union ne peut pas être supérieur au coût réclamé aux Belges pour la délivrance de leurs cartes d'identité. ».

Art. 4. Dans le même arrêté, il est inséré un article 56/1 rédigé comme suit :

« Art. 56/1. La période de cinq ans prévue à l'article 42quinquies, de la loi commence à courir à partir :

1° pour le citoyen de l'Union : de la date d'introduction de la demande d'attestation d'enregistrement établie conformément au modèle figurant à l'annexe 19 ;

2° pour le membre de la famille d'un citoyen de l'Union qui n'est pas lui-même citoyen de l'Union : de la date d'entrée sur le territoire du Royaume lorsque ledit membre de la famille est en possession d'un visa D ou de la date d'introduction de la demande de carte de séjour de membre de la famille d'un citoyen de l'Union établie conformément au modèle figurant à l'annexe 19ter, lorsqu'il n'est pas en possession d'un visa D. ».

Art. 5. L'annexe 8, dans sa version papier, du présent arrêté, remplacée par l'arrêté royal du 7 mai 2008, est remplacée par l'annexe 1ère au présent arrêté.

Art. 6. Le ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses

42sexies, van de wet, weigert de Minister of zijn gemachtigde de aanvraag om duurzaam verblijf door middel van het document overeenkomstig het model van bijlage 24. In voorkomend geval geeft de Burgemeester of zijn gemachtigde een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie" overeenkomstig het model van bijlage 9 af aan het familielid van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie is.

§ 2. Indien de Burgemeester of zijn gemachtigde het duurzaam verblijf overeenkomstig artikel 42sexies, § 1, van de wet, toekent aan een burger van de Unie geeft hij een "duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie" volgens het model van bijlage 9bis af aan de familieleden van deze burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn. De familieleden van deze burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, worden dan in het bevolkingsregister ingeschreven.

§ 3. Onverminderd zijn eventuele vernieuwing wordt het familielid van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie is, indien de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie tijdens de termijn bedoeld in paragraaf 1, derde lid, vervalt, in het bezit gesteld van een document overeenkomstig het model van bijlage 15. Dit document dekt het verblijf van het familielid die zelf geen burger van de Unie is totdat de termijn bedoeld in paragraaf 1, derde lid, verstrijkt en wordt eventueel verlengd totdat de verblijfskaart van een familielid van de burger van de Unie of de duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie afgegeven wordt.

§ 4. De kostprijs van de duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie mag niet meer bedragen dan de prijs die van de Belgen geëist wordt voor de afgifte van hun identiteitskaarten.".

Art. 4. In hetzelfde besluit wordt een artikel 56/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 56/1. De periode van vijf jaar voorzien in artikel 42quinquies, van de wet begint te lopen:

1° voor de burger van de Unie : vanaf de datum van indiening van de aanvraag voor een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van bijlage 19;

2° voor het familielid van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie is: de datum van binnenkomst op het grondgebied van het Rijk, wanneer het genoemde familielid in het bezit is van een visum D, of de datum van indiening van de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie overeenkomstig het model van bijlage 19ter, wanneer hij niet in het bezit is van een visum D.".

Art. 5. De bijlage 8, in zijn papieren versie, van dit besluit, vervangen door het koninklijk besluit van 7 mei 2008, wordt vervangen door de bijlage 1 van dit besluit.

Art. 6. De minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

attributions et le ministre qui a l'emploi dans ses attributions sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft en de minister die werk onder zijn bevoegdheid heeft zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Donné à

Gegeven te

Par le Roi :

Van Koningswege:

Le Ministre de la Sécurité et de l'Intérieur,

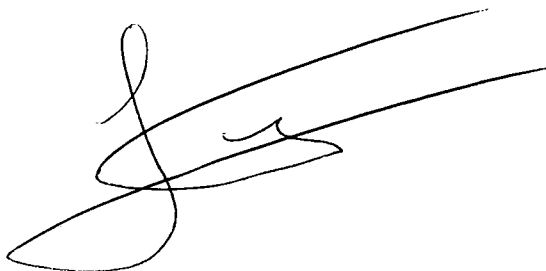
De Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken,

Jan JAMBON.

Jan JAMBON.

Le Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration,

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'T' followed by a series of loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Theo FRANCKEN.

Theo FRANCKEN.

Annexe 1ère à l'arrêté royal du **modifiant l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès**
au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

*Annexe 8 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981
sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers*

ANNEXE 8
(VERSION PAPIER)

ROYAUME DE BELGIQUE
PROVINCE :
COMMUNE :
RÉF. :

ATTESTATION D'ENREGISTREMENT

Délivrée conformément à l'article 42, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et à l'article 51, § 1er ou 3⁽¹⁾, de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Suite à sa demande du le droit de séjour a été reconnu au citoyen de l'Union européenne :

Nom : Prénom(s) :

Né à : Le :

Résidant à/qui déclare résider à :

Numéro d'identification au registre national des
personnes physiques :⁽²⁾

L'intéressé(e) est inscrit(e) dans le registre d'attente en attendant qu'il soit procédé au contrôle de résidence/dans le registre des étrangers.⁽¹⁾

LE PRÉSENT DOCUMENT, NE CONSTITUANT EN AUCUNE FAÇON UN TITRE D'IDENTITÉ OU DE NATIONALITÉ, EST VALABLE
JUSQU'AU : .⁽³⁾

Fait à , le

Signature du citoyen de l'Union européenne

Signature du Bourgmestre ou de son délégué

Sceau

⁽¹⁾ Biffer la mention inutile.

⁽²⁾ Pour autant que le citoyen de l'Union européenne dispose d'un tel numéro d'identification.

⁽³⁾ La durée de validité est de maximum 5 ans.

Vu pour être annexé comme annexe 1ère à l'arrêté royal du _____ modifiant l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Par le Roi,

Le Ministre de la Sécurité et de l'Intérieur,

Jan JAMBON.

Le Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration,

Theo FRANCKEN.

**Bijlage 1 van het koninklijk besluit van tot wijziging van het koninklijk besluit
van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de
verwijdering van vreemdelingen.**

*Bijlage 8 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981
betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen*

BIJLAGE 8
(PAPIEREN VERSIE)

KONINKRIJK BELGIË
PROVINCIE:
GEMEENTE:
REF.:

VERKLARING VAN INSCHRIJVING

Afgeleverd overeenkomstig artikel 42 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 51, § 1 of 3⁽¹⁾ van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Ingevolge zijn aanvraag van
Europese Unie :

werd het recht op verblijf toegekend aan de burger van de

Naam:

Voorn(a)am(en):

Geboren op:

te:

Verblijvende te/die verklaart te verblijven te:

Identificatienummer in het Rijksregister van de
natuurlijke personen:⁽²⁾

De betrokkene is ingeschreven in het wachtregister, in afwachting van de uitvoering van de woonstcontrole/in het vreemdelingenregister.⁽¹⁾

DIT DOCUMENT, DAT GEENSZINS EEN IDENTITEITSBEWIJS OF EEN NATIONALITEITSBEWIJS IS, IS GELDIG TOT :
⁽³⁾

Gedaan te : , op

Handtekening van de burger van de Europese Unie

Handtekening van de Burgemeester of zijn
gemachtigde

Stempel

⁽¹⁾ De onnodige vermelding doorhalen.

⁽²⁾ Voor zover de burger van de Europese Unie over een dergelijk nummer beschikt.

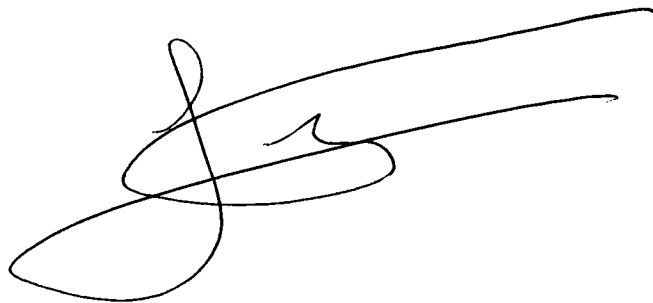
⁽³⁾ De geldigheidsduur bedraagt maximum 5 jaar.

Gezien om als bijlage 1 van het koninklijk besluit van tot wijziging van het
koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de
vestiging en de verwijdering van vreemdelingen te worden toegevoegd.

Van Koningswege,
De Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken,

Jan JAMBON.

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'T' followed by a horizontal line and a small flourish.

Theo FRANCKEN.

ROYAUME DE BELGIQUE

SERVICE PUBLIC FÉDÉRAL INTÉRIEUR

Arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 8 octobre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté royal qui est soumis à votre majesté vise à assurer une transposition correcte des dispositions relatives au séjour permanent de la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des Etats membres, modifiant le règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE (ci-après « directive 2004/38/CE »).

COMMENTAIRE ARTICLE PAR ARTICLE

ARTICLE 1ER.

Cette disposition constitue une transposition de l'article 40, paragraphe 1er, alinéa 2, de la directive 2004/38/CE qui prévoit que : « *Lorsque les Etats membres adoptent ces dispositions, celles-ci contiennent une référence à la présente directive ou sont accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle. Les modalités de cette référence sont arrêtées par les Etats membres.* ».

ARTICLE 2.

Contrairement au traitement des demandes de séjour permanent introduites par les membres de la famille d'un citoyen de l'Union qui n'ont pas eux-mêmes la qualité de citoyen de l'Union, la directive 2004/38/CE ne prévoit aucun délai pour statuer sur les demandes de séjour permanent introduites par les citoyens de l'Union eux-mêmes.

En conséquence de quoi, il y a lieu de confier aux Bourgmestres du Royaume (ou à leur délégué) le soin de statuer sur ces demandes. Ne disposant d'aucun délai, le Bourgmestre ou son délégué devra se prononcer immédiatement sur la demande.

Outre, le fait que le citoyen de l'Union peut introduire une demande explicite de séjour permanent auprès du Bourgmestre de sa commune de résidence principale (ou de son délégué), ce dernier devra, désormais, lors

KONINKRIJK BELGIE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSEZAKEN

Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerp van koninklijk besluit dat aan Uwe Majesteit wordt voorgelegd is gericht op een correcte omzetting van de bepalingen met betrekking tot het duurzaam verblijf van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna "richtlijn 2004/38/EG").

ARTIKELSGEWIJS COMMENTAAR

ARTIKEL 1.

Deze bepaling zet artikel 40, lid 1, tweede lid, van de richtlijn 2004/38/EG om. Hierin wordt het volgende voorzien: "*Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.*".

ARTIKEL 2.

In tegenstelling tot de behandeling van de aanvragen om duurzaam verblijf die worden ingediend door de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn voorziet de richtlijn 2004/38/EG geen enkele termijn voor het nemen van een beslissing in verband met de aanvragen om duurzaam verblijf die worden ingediend door de burgers van de Unie.

Bijgevolg moeten de Burgemeesters van het Rijk (of hun gemachtigde) verantwoordelijk worden gemaakt voor het nemen van een beslissing in verband met deze aanvragen. Aangezien deze over geen enkele termijn beschikt zal de Burgemeester of zijn gemachtigde onmiddellijk een uitspraak moeten doen over de aanvraag.

Naast het feit dat de burger van de Unie een uitdrukkelijke aanvraag om duurzaam verblijf kan indienen bij de Burgemeester van de gemeente van zijn hoofdverblijfplaats (of zijn gemachtigde) zal de

de la demande de renouvellement de l'attestation d'enregistrement (version papier ou électronique), examiner si le citoyen de l'Union a ou non acquis le séjour permanent.

En effet, l'acquisition du séjour permanent par un citoyen de l'Union découle uniquement du séjour légal et ininterrompu de l'intéressé sur le territoire du Royaume pendant un certain délai (en principe, cinq ans).

Si le Bourgmestre ou son délégué constate que le citoyen de l'Union remplit les conditions prévues à l'article 42^{quinquies} (principe) ou à l'article 42^{sexies} (exceptions), de la loi, il délivre à l'intéressé un document attestant de la permanence du séjour et l'inscrit au registre de la population.

Dans le cas contraire, il refuse la demande de séjour permanent (pour autant qu'une demande ait été introduite par l'intéressé, ce qui sera le cas lorsqu'il revendique se trouver dans une des exceptions prévues à l'article 42^{sexies}, de la loi) et renouvelle si nécessaire l'attestation d'enregistrement du citoyen de l'Union pour autant que l'intéressé dispose toujours d'un droit au séjour de plus de trois mois dans le Royaume.

A propos du calcul du délai de cinq ans de séjour sur le territoire du Royaume, il y a lieu, notamment, de souligner que les périodes de séjour effectuées par des fonctionnaires européens sur base du protocole du 8 avril 1965 sur les privilèges et immunités des Communautés européennes doivent être prises en compte dans le calcul des cinq années de séjour.

En effet, la Cour de Justice de l'Union européenne, dans son arrêt du 3 octobre 2000, a dit pour droit que : « (...) selon une jurisprudence constante, un ressortissant communautaire travaillant dans un Etat membre autre que l'Etat d'origine ne perd pas la qualité de travailleur, (...), du fait qu'il occupe un emploi auprès d'une organisation internationale, même si les conditions de son entrée et de son séjour dans le pays d'emploi sont spécialement régies par une convention internationale (...) » [Affaire C-411/98].

Toujours à propos de cette période de cinq ans, la Cour de Justice a eu aussi l'occasion de son arrêt « Lassal », du 7 octobre 2010, de se prononcer sur la prise en compte des périodes de séjour effectuées par les citoyens de l'Union sur le territoire des Etats membres avant l'entrée en vigueur de la directive 2004/38/CE :

« 35. (...) l'interprétation selon laquelle seules les périodes de séjour légal ininterrompu de cinq ans commençant après le 30 avril 2006 devraient être prises en compte aux fins de l'acquisition de ce droit de séjour permanent aboutit à ce qu'un tel droit ne pourrait être accordé qu'à partir du 30 avril 2011. Une telle

laatste genoemde persoon voortaan moeten onderzoeken of de burger van de Unie het duurzaam verblijf al dan niet bekomen heeft wanneer de aanvraag tot vernieuwing van de verklaring van inschrijving (papieren of elektronische versie) wordt ingediend.

Enkel indien de burger van de Unie gedurende een bepaalde termijn (in principe vijf jaar) wettelijk en ononderbroken op het grondgebied van het Rijk verblijft, kan hij het duurzaam verblijf bekomen.

Indien de Burgemeester of zijn gemachtigde vaststelt dat de burger van de Unie voldoet aan de voorwaarden voorzien in artikel 42^{quinquies} (principe) of artikel 42^{sexies} (uitzonderingen) van de wet geeft hij een document ter staving van duurzaam verblijf aan de betrokkene af en schrijft hij hem in in het bevolkingsregister.

In het tegenovergestelde geval weigert hij de aanvraag om duurzaam verblijf (mits een aanvraag door de betrokkene is ingediend, wat het geval zal zijn indien hij stelt te behoren tot een van de uitzonderingen bepaald bij artikel 42^{sexies}, van de wet) en vernieuwt hij, indien dat nodig is de verklaring van inschrijving van de burger van de Unie, voor zover de betrokkene nog steeds over een recht op verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk beschikt.

Met betrekking tot de berekening van de termijn van vijf jaar van verblijf op het grondgebied van het Rijk moet in het bijzonder de nadruk worden gelegd op het feit dat in het kader van de berekening van de vijf jaar van verblijf rekening moet worden gehouden met de verblijfsperiodes van de Europese ambtenaren op basis van het protocol van 8 april 1965 betreffende de voorrechten en immunititeiten van de Europese Gemeenschappen.

In zijn arrest van 3 oktober 2000 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie immers het volgende voor recht verklaard: "(...) Het is immers vaste rechtspraak dat een gemeenschapsonderdaan die in een andere lidstaat dan zijn land van herkomst werkt zijn hoedanigheid van werknemer niet verliest doordat hij zijn functie bij een internationale organisatie vervult, ook al zijn de voorwaarden voor zijn toelating en verblijf in het land van tewerkstelling speciaal geregeld in een internationale overeenkomst (...)" [Zaak C-411/98].

Nog steeds in verband met deze periode van vijf jaar heeft het Hof van Justitie, in het kader van zijn arrest "Lassal", van 7 oktober 2010, een uitspraak gedaan over het rekening houden met de perioden van verblijf van de burgers van de Unie op het grondgebied van de lidstaten, vóór de inwerkingtreding van de richtlijn 2004/38/EG:

"35. (...) De uitlegging volgens welke alleen de perioden van ononderbroken legaal verblijf gedurende vijf jaar die na 30 april 2006 aanvingen, in aanmerking dienen te worden genomen voor de verkrijging van dat recht van duurzaam verblijf, heeft immers tot gevolg dat een dergelijk recht slechts vanaf 30 april 2011 kan worden

interprétation reviendrait à priver les séjours accomplis par les citoyens de l'Union conformément à des instruments de droit de l'Union antérieurs au 30 avril 2006 de tout effet aux fins de l'acquisition dudit droit de séjour permanent. Il doit être souligné à cet égard que le droit de l'Union antérieur à l'adoption de la directive 2004/38 prévoyait déjà, dans certains cas déterminés, un droit de séjour permanent, ce dernier ayant été, par ailleurs, repris à l'article 17 de cette directive.

37. (...) l'interprétation selon laquelle seules les périodes de séjour légal ininterrompu de cinq ans prenant fin le 30 avril 2006 ou après cette date devraient être prises en considération, aux fins de l'acquisition du droit de séjour permanent prévu à l'article 16 de la directive 2004/38, est également contraire à la finalité et à l'effet utile de cette directive. En effet, le législateur de l'Union a subordonné l'obtention d'un droit de séjour permanent au titre de l'article 16, paragraphe 1, de la directive 2004/38 à l'intégration du citoyen de l'Union dans l'État membre d'accueil. Or, ainsi que l'a relevé Mme l'avocat général au point 80 de ses conclusions, il serait incompatible avec l'idée d'intégration qui sous-tend l'article 16 de ladite directive de considérer que le degré requis d'intégration dans l'État membre d'accueil dépend du point de savoir si le séjour ininterrompu de cinq ans a pris fin avant le 30 avril 2006 ou après cette date.

38. Par ailleurs, il importe de relever que, dans la mesure où le droit de séjour permanent prévu à l'article 16 de la directive 2004/38 ne saurait être acquis qu'à partir du 30 avril 2006, la prise en compte des périodes de séjour accomplies avant cette date a pour conséquence non pas de donner un effet rétroactif à l'article 16 de la directive 2004/38, mais simplement d'octroyer un effet actuel à des situations nées antérieurement à la date de transposition de cette directive.

39. Il convient de rappeler, à cet effet, que les dispositions relatives à la citoyenneté de l'Union sont applicables dès leur entrée en vigueur et qu'il y a dès lors lieu de considérer qu'elles doivent être appliquées aux effets actuels de situations nées antérieurement (...)

40. Par conséquent, aux fins de l'acquisition du droit de séjour permanent prévu à l'article 16 de la directive 2004/38, des périodes de séjour ininterrompu de cinq ans, accomplies avant la date de transposition de cette directive, à savoir le 30 avril 2006, conformément à des instruments de droit de l'Union antérieurs à cette date, doivent être prises en considération. » [Affaire C-162/09].

A propos des périodes accomplies pour des citoyens de l'Union avant l'adhésion de leur État membre à l'Union européenne, la Cour de Justice dans son arrêt « Ziolkowski et Szeja », du 21 décembre 2011, a dit pour droit que :

« L'article 16, paragraphe 1, de la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil, du 29 avril 2004, relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement

toegekend. Een dergelijke uitlegging komt erop neer dat aan de perioden van verblijf die burgers van de Unie overeenkomstig van vóór 30 april 2006 daterende rechtsinstrumenten van de Unie hebben vervuld, elk effect voor de verkrijging van dat recht van duurzaam verblijf wordt ontnomen. In dit verband dient erop te worden gewezen dat het vóór de vaststelling van richtlijn 2004/38 geldende recht van de Unie reeds in een aantal welbepaalde gevallen voorzag in een recht van duurzaam verblijf, dat dan in artikel 17 van deze richtlijn is overgenomen.

37. (...) uitlegging volgens welke alleen de perioden van ononderbroken legaal verblijf gedurende vijf jaar die op 30 april 2006 of na die datum eindigden, in aanmerking dienen te worden genomen voor de verkrijging van het in artikel 16 van richtlijn 2004/38 bepaalde recht van duurzaam verblijf, in strijd met het doel en het nuttig effect van die richtlijn. De wetgever van de Unie heeft de verkrijging van een recht van duurzaam verblijf op grond van artikel 16, lid 1, van richtlijn 2004/38 immers afhankelijk gesteld van de integratie van de burger van de Unie in de gastlidstaat. Zoals de advocaat-generaal in punt 80 van haar conclusie heeft bevestigd, is het echter onverenigbaar met de aan artikel 16 van die richtlijn ten grondslag liggende gedachte van integratie, aan te nemen dat de noodzakelijke mate van integratie in de gastlidstaat afhankelijk is van het antwoord op de vraag of aan de periode van ononderbroken verblijf gedurende vijf jaar vóór of na 30 april 2006 een einde is gekomen.

38. Opgemerkt zij overigens dat, aangezien het in artikel 16 van richtlijn 2004/38 bepaalde recht van duurzaam verblijf slechts vanaf 30 april 2006 kon worden verkregen, de inaanmerkingneming van de vóór die datum vervulde perioden van verblijf niet tot gevolg heeft dat terugwerkende kracht wordt verleend aan artikel 16 van richtlijn 2004/38, maar alleen dat een actueel gevolg wordt verbonden aan situaties die vóór de datum van omzetting van die richtlijn in nationaal recht zijn ontstaan.

39. Dienaangaande zij eraan herinnerd dat de bepalingen betreffende het burgerschap van de Unie vanaf hun inwerkingtreding van toepassing zijn en dus dienen te worden toegepast op de actuele gevolgen van eerder ontstane situaties (...).

40. Bijgevolg moeten perioden van ononderbroken verblijf gedurende vijf jaar die vóór de datum van omzetting van die richtlijn in nationaal recht, te weten 30 april 2006, overeenkomstig aan die datum voorafgaande rechtsinstrumenten van de Unie zijn vervuld, in aanmerking worden genomen voor de verkrijging van het in artikel 16 van richtlijn 2004/38 bepaalde recht van duurzaam verblijf. » [Zaak C-162/09].

In verband met de perioden van verblijf van de burgers van de Unie vóór de toetreding van hun lidstaat tot de Europese Unie heeft het Hof van Justitie in zijn arrest "Ziolkowski en Szeja", van 21 december 2011, het volgende voor recht verklaard:

"Artikel 16, lid 1, van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de

sur le territoire des États membres, modifiant le règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE, doit être interprété en ce sens qu'un citoyen de l'Union ayant accompli un séjour de plus de cinq ans sur le territoire de l'État membre d'accueil sur le seul fondement du droit national de celui-ci ne saurait être considéré comme ayant acquis le droit au séjour permanent conformément à cette disposition, alors que, durant ce séjour, il ne satisfaisait pas aux conditions énoncées à l'article 7, paragraphe 1, de la même directive.

Les périodes de séjour d'un ressortissant d'un État tiers sur le territoire d'un État membre, accomplies antérieurement à l'adhésion de cet État tiers à l'Union européenne, doivent, à défaut de dispositions spécifiques dans l'acte d'adhésion, être prises en considération aux fins de l'acquisition du droit de séjour permanent au titre de l'article 16, paragraphe 1, de la directive 2004/38, pour autant qu'elles ont été effectuées conformément aux conditions énoncées à l'article 7, paragraphe 1, de celle-ci. » [Affaires C-424/10 et C-425/10].

Si le citoyen de l'Union a introduit plusieurs demandes d'attestation d'enregistrement (« annexe 19 ») successives, le délai de cinq ans ne commence à courir qu'à partir de la date d'introduction de la dernière « annexe 19 », celle qui a donné lieu à la délivrance de son attestation d'enregistrement (« annexe 8 » ou « carte E »).

Si pour l'acquisition du séjour permanent, le séjour de cinq ans doit se faire conformément à un instrument de droit de l'Union européenne, il doit aussi être ininterrompu. A ce propos, il y a lieu de rappeler le prescrit de l'article 42quinquies, § 3, de la loi qui dispose que :

« La continuité du séjour n'est pas affectée par des absences temporaires ne dépassant pas au total six mois par an, ni par des absences plus longues pour l'accomplissement d'obligations militaires ou par une absence de douze mois consécutifs au maximum pour des raisons importantes, telles qu'une grossesse et un accouchement, une maladie grave, des études ou une formation professionnelle, ou le détachement pour raisons professionnelles hors du Royaume. »

Toujours à propos de ce sujet, si la radiation pour perte du droit au séjour, enregistrée dans le type d'information (« T.I. ») 001 des registres de la population, à la suite de la prise d'une décision de refus de séjour (« annexe 20 ») ou d'une décision mettant fin au droit de séjour de plus de trois mois (« annexe 21 »), interrompt le séjour, il n'en est pas forcément de même de la radiation d'office.

En effet, si l'article 39, § 7, de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers prévoit que l'étranger qui est radié d'office par l'administration communale est présumé avoir quitté le pays, il prévoit aussi que

Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG, moet aldus worden uitgelegd dat een burger van de Unie die meer dan vijf jaar in het gastland heeft verbleven op de enkele grondslag van het nationale recht van dit laatste, niet kan worden geacht het duurzame verblijfsrecht overeenkomstig deze bepaling te hebben verkregen, wanneer hij tijdens dit verblijf niet aan de voorwaarden van artikel 7, lid 1, van deze richtlijn heeft voldaan.

Ook perioden van verblijf van een burger van een derde land in een lidstaat vóór de toetreding van dit derde land tot de Europese Unie moeten, bij gebreke van specifieke bepalingen in de toetredingsakte, worden meegerekend met het oog op de verkrijging van het duurzame verblijfsrecht in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 2004/38, voor zover die perioden in overeenstemming met de voorwaarden van artikel 7, lid 1, ervan zijn vervuld." [Zaken C-424/10 en C-425/10].

Indien de burger van de Unie meerdere aanvragen voor een verklaring van inschrijving ("bijlage 19") heeft ingediend begint de termijn van vijf jaar pas te lopen vanaf de datum van indiening van de laatste "bijlage 19", diegene die aanleiding heeft gegeven tot de afgifte van zijn verklaring van inschrijving ("bijlage 8" of "E-kaart").

Om het duurzaam verblijf te bekomen moet het verblijf van vijf jaar in overeenstemming zijn met een rechtsinstrument van de Europese Unie en ononderbroken zijn. In verband hiermee moet worden herinnerd aan artikel 42quinquies, § 3 van de wet, dat het volgende bepaalt:

"Het ononderbroken karakter van het verblijf wordt niet beïnvloed door tijdelijke afwezigheden van niet meer dan zes maanden per jaar, door afwezigheden van langere duur voor de vervulling van militaire verplichtingen, door een afwezigheid van ten hoogste twaalf achtereenvolgende maanden om belangrijke redenen, zoals zwangerschap en bevalling, ernstige ziekte, studie of beroepsopleiding, noch door uitzending om werkzaamheden te verrichten buiten het Rijk."

In verband met dit onderwerp moet worden opgemerkt dat de schrapping wegens het verlies van het recht op verblijf in het informatietype ("I.T.") 001 van de bevolkingsregisters, nadat een beslissing tot weigering van verblijf ("bijlage 20") of een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden ("bijlage 21") genomen werd, het verblijf onderbreekt, maar dat dit niet noodzakelijk ook het geval is indien het om een ambtshalve schrapping gaat.

Artikel 39, § 7, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur

l'intéressé peut renverser cette présomption en en apportant la preuve contraire.

De plus, à propos des périodes d'emprisonnement et de leurs effets sur la continuité de la période de séjour en vue de l'acquisition du séjour permanent, la Cour de Justice de l'Union européenne dans son arrêt « Onuekwere », du 16 janvier 2014, a dit pour droit que :

« 24. (...) il y a lieu de rappeler que, ainsi que le considérant 17 de la directive 2004/38 le relève, le droit de séjour permanent constitue un élément clef pour promouvoir la cohésion sociale et il a été prévu par cette directive pour renforcer le sentiment de citoyenneté de l'Union, de sorte que le législateur de l'Union a subordonné l'obtention du droit de séjour permanent au titre de l'article 16, paragraphe 1, de la directive 2004/38 à l'intégration du citoyen de l'Union dans l'État membre d'accueil (...)

25. Une telle intégration, qui préside à l'acquisition du droit de séjour permanent prévu à l'article 16, paragraphe 1, de la directive 2004/38, est fondée non seulement sur des facteurs spatiaux et temporels, mais également sur des facteurs qualitatifs, relatifs au degré d'intégration dans l'État membre d'accueil (...), au point que la mise en cause du lien d'intégration entre la personne concernée et l'État membre d'accueil justifie la perte du droit de séjour permanent au-delà même du cas de figure visé à l'article 16, paragraphe 4, de la directive 2004/38 (...)

26. Or, l'infliction par le juge national d'une peine d'emprisonnement ferme est de nature à démontrer le non-respect par la personne concernée des valeurs exprimées par la société de l'État membre d'accueil dans le droit pénal de ce dernier, de sorte que la prise en considération des périodes d'emprisonnement aux fins de l'acquisition, par les membres de la famille d'un citoyen de l'Union qui n'ont pas la nationalité d'un État membre, du droit de séjour permanent, au sens de l'article 16, paragraphe 2, de la directive 2004/38, irait manifestement à l'encontre du but poursuivi par cette directive avec l'instauration de ce droit de séjour.

27. Eu égard à l'ensemble des considérations qui précèdent, il convient de répondre à la première question que l'article 16, paragraphe 2, de la directive 2004/38 doit être interprété en ce sens que les périodes d'emprisonnement dans l'État membre d'accueil d'un ressortissant d'un pays tiers, membre de la famille d'un citoyen de l'Union ayant acquis le droit de séjour permanent dans cet État membre pendant ces périodes, ne peuvent être prises en considération aux fins de l'acquisition, par ce ressortissant, du droit de séjour permanent, au sens de cette disposition. » [Affaire C-378/12].

Si les questions préjudicielles posées par le tribunal anglais dans cette affaire portaient sur l'interprétation de l'article 16, paragraphe 2, de la directive 2004/38/CE qui s'applique exclusivement aux membres de la famille qui n'ont pas la nationalité d'un État membre de l'Union européenne, il y a lieu d'appliquer le même raisonnement à l'égard des citoyens de l'Union.

verondersteld wordt het land te hebben verlaten, maar voorziet ook dat de betrokkene dit vermoeden kan weerleggen door het tegendeel te bewijzen.

Bovendien, met betrekking tot de periodes van opsluiting in een gevangenis en de gevolgen ervan voor de continuïteit van de periode van verblijf voor het bekomen van het duurzaam verblijf heeft het Hof van Justitie in zijn arrest "Onuekwere", van 16 januari 2014, het volgende voor recht verklaard:

"24. (...) dient eraan te worden herinnerd dat, zoals in punt 17 van de considerans van richtlijn 2004/38 wordt verklaard, het recht van duurzaam verblijf een kernelement is voor het bevorderen van de sociale samenhang en door deze richtlijn is toegekend om het gevoel van Unieburgerschap te versterken. Dienovereenkomstig heeft de wetgever van de Unie de verkrijging van het recht van duurzaam verblijf op grond van artikel 16, lid 1, van richtlijn 2004/38 afhankelijk gesteld van de integratie van de burger van de Unie in het gastland (...)

25. Een dergelijke integratie, waarop de verwerving van het duurzame verblijfsrecht als bedoeld in artikel 16, lid 1, van richtlijn 2004/38 berust, stoelt niet alleen op territoriale en temporele aspecten, maar ook op kwalitatieve aspecten die betrekking hebben op de mate van integratie in het gastland (...), in zoverre dat de aantasting van de integratie van de betrokkene in het gastland, ook buiten het in artikel 16, lid 4, van richtlijn 2004/38 bedoelde geval, het verlies van het duurzame verblijfsrecht rechtvaardigt (...)

26. De oplegging van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf door de nationale rechter toont aan dat de betrokkene de door de samenleving van het gastland in diens strafrecht tot uiting gebrachte waarden niet eerbiedigt, zodat de inaanmerkingneming van in de gevangenis doorgebrachte perioden voor de verwerving van het duurzame verblijfsrecht in de zin van artikel 16, lid 2, van richtlijn 2004/38 door de familieleden van een burger van de Unie die niet de nationaliteit van een lidstaat hebben, klaarblijkelijk zou indruisen tegen het doel dat door deze richtlijn met de instelling van dat verblijfsrecht wordt nagestreefd.

27. Gelet op het voorgaande dient op de eerste vraag te worden geantwoord dat artikel 16, lid 2, van richtlijn 2004/38 in die zin moet worden uitgelegd dat perioden die in het gastland in een gevangenis zijn doorgebracht door een derdelander die familielid is van een burger van de Unie die gedurende die perioden een duurzaam verblijfsrecht heeft verworven in die lidstaat, niet kunnen worden meegeteld voor de verwerving, door die derdelander, van een duurzaam verblijfsrecht in de zin van die bepaling." [Zaak C-378/12].

De prejudiciële vragen die in het kader van deze zaak door de Engelse rechtbank gesteld werden, hadden weliswaar betrekking op de interpretatie van artikel 16, paragraaf 2, van de richtlijn 2004/38/EG dat enkel van toepassing is op de familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie bezitten, maar

En effet, la Cour de Justice se base sur le considérant 17 de la directive 2004/38/CE qui explique que le droit de séjour permanent constitue un élément clef pour promouvoir la cohésion sociale et qu'il a été prévu par cette directive pour renforcer le sentiment de citoyenneté de l'Union, de sorte que le législateur européen a subordonné l'obtention du droit de séjour permanent, au titre de l'article 16, paragraphe 1er, de ladite directive, à l'intégration du citoyen de l'Union dans l'Etat membre d'accueil.

ARTICLE 3.

L'article 20, de la directive 2004/38/CE prévoit que *« Les États membres délivrent une carte de séjour permanent aux membres de la famille qui n'ont pas la nationalité d'un État membre et qui bénéficient du droit de séjour permanent, dans les six mois du dépôt de la demande. (...) »*.

Au vu de cet article, un délai est clairement octroyé aux Etats membres pour statuer sur la demande de séjour permanent introduite par les membres de la famille d'un citoyen de l'Union qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union.

La procédure d'examen d'une demande de séjour permanent introduite par un membre de la famille qui n'est pas lui-même un citoyen de l'Union se fait en deux phases : une phase de recevabilité qui relève de la compétence du Bourgmestre (ou de son délégué) et un phase d'examen au fond qui est de la compétence du Ministre (ou de son délégué).

La demande de séjour permanent est introduite par le membre de la famille auprès du Bourgmestre de sa commune de résidence principale.

Si le membre de la famille a séjourné légalement et de manière ininterrompue sur le territoire du Royaume pendant cinq ans ou s'il apporte à l'appui de sa demande la preuve qu'il rentre dans les exceptions prévues à l'article 42sexies, de la loi, le Bourgmestre déclare la demande recevable et transmet la demande à l'Office des Etrangers.

Dans le cas contraire, il refuse la demande de séjour permanent et renouvelle si nécessaire la carte de séjour de membre de la famille d'un citoyen de l'Union (« carte F ») pour autant que l'intéressé dispose toujours d'un droit au séjour de plus de trois mois dans le Royaume.

Le Bourgmestre ou son délégué ne dispose d'aucun délai pour se prononcer sur la recevabilité de la demande, il doit donc le faire immédiatement.

voor de burgers van de Unie moet dezelfde redenering worden toegepast.

Het Hof van Justitie baseert zich op de overweging 17 van de richtlijn 2004/38/EG die uitlegt dat het recht van een duurzaam verblijf een kernelement is voor het bevorderen van de sociale samenhang en dat dit recht door deze richtlijn voorzien werd om het gevoel van Unieburgerschap te versterken, zodat de Europese wetgever het bekomen van het recht op duurzaam verblijf in de zin van artikel 16, lid 1, van de genoemde richtlijn ondergeschikt heeft gemaakt aan de integratie van de burger van de Unie in de gastlidstaat.

ARTIKEL 3.

Artikel 20 van de richtlijn 2004/38/EG voorziet het volgende: *“De lidstaten verstrekken een duurzame verblijfskaart aan familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten en die duurzaam verblijfsrecht genieten; zij doen dit binnen zes maanden na de indiening van de aanvraag. (...)”*.

In het licht van dit artikel is het duidelijk dat aan de lidstaten een termijn wordt toegekend om een beslissing te nemen in verband met de aanvraag om duurzaam verblijf die ingediend wordt door de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn.

De procedure voor het onderzoek van een aanvraag om duurzaam verblijf die ingediend wordt door een familielid dat zelf geen burger van de Unie is verloopt in twee fases: een ontvankelijkheidsfase waarvoor de Burgemeester (of zijn gemachtigde) bevoegd is en een fase van een onderzoek ten gronde waarvoor de Minister (of zijn gemachtigde) bevoegd is.

De duurzame verblijfsaanvraag wordt door het familielid ingediend bij de burgemeester van zijn hoofdverblijfplaats.

Indien het familielid gedurende vijf jaar wettelijk en ononderbroken op het grondgebied van het Rijk verbleven heeft of indien hij, om zijn aanvraag te staven, het bewijs levert dat hij behoort tot de uitzonderingen bepaald bij artikel 42sexies, van de wet, verklaart de Burgemeester de aanvraag ontvankelijk en stuurt de aanvraag door naar de Dienst Vreemdelingenzaken.

In het tegenovergestelde geval weigert hij de aanvraag om duurzaam verblijf en vernieuwt, indien nodig, de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (“F-kaart”), voor zover de betrokkene nog steeds over een recht op verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk beschikt.

De Burgemeester of zijn gemachtigde beschikt over geen enkele termijn om een uitspraak te doen over de ontvankelijkheid van de aanvraag. Hij moet dit dus onmiddellijk doen.

Par contre, le Ministre ou son délégué (l'Office des Etrangers) dispose lui d'un délai de six mois pour statuer sur la demande d'acquisition du séjour permanent. A défaut de se prononcer dans ce délai, le droit au séjour permanent est reconnu à l'intéressé.

Si le droit au séjour permanent est reconnu explicitement ou implicitement, le Bourgmestre ou son délégué inscrit le membre de la famille au registre de la population et lui délivre une carte de séjour permanent de membre de la famille d'un citoyen de l'Union (« carte F+ »). Dans le cas contraire, la décision de refus du séjour permanent prise par le Ministre (ou l'Office des Etrangers) est notifiée à l'intéressé par le Bourgmestre ou son délégué.

Quant au calcul du délai de cinq ans et à la continuité de ce séjour, il est renvoyé au commentaire de l'article 3, ci-dessus.

Toutefois, dans le cadre de l'acquisition du séjour permanent par les membres de la famille d'un citoyen de l'Union qui n'ont pas eux-mêmes cette qualité, il y a lieu de rappeler qu'il faut encore qu'il y ait eu entre le citoyen de l'Union et son membre de la famille installation commune pendant ledit délai de cinq ans.

ARTICLE 4.

Cette disposition détermine le point de départ à partir duquel il convient de calculer le délai de séjour de 5 ans qui est la condition (citoyens de l'Union) ou une des conditions (membres de la famille des citoyens de l'Union n'étant pas eux-mêmes citoyens de l'Union) pour acquérir le séjour permanent.

En délivrant l'attestation d'enregistrement (« annexe 8 » ou « carte E ») ou la carte de séjour de membre de la famille d'un citoyen de l'Union (« carte F »), l'autorité compétente ne fait que constater le droit de séjour dont bénéficie le citoyen de l'Union ou le membre de sa famille. Par conséquent, il y a lieu de compter dans ce délai de 5 ans, le délai octroyé à l'autorité pour statuer sur la demande introduite par l'intéressé.

Toutefois, pour ce qui est des membres de la famille des citoyens de l'Union ou d'un Belge qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union, il y a lieu de faire une différence entre ceux ayant introduit une demande de visa D auprès des postes diplomatiques ou consulaires belges à l'étranger et ceux qui ont introduit leur demande sur le territoire du Royaume.

Pour les premiers, le délai commence à courir à partir de leur entrée sur le territoire du Royaume. En effet, en délivrant le visa D, le Ministre ou son délégué a déjà reconnu le droit de séjour de l'étranger.

De Minister of zijn gemachtigde (de Dienst Vreemdelingenzaken) beschikt daarentegen over een termijn van zes maanden om een beslissing te nemen in verband met de aanvraag voor het bekomen van het duurzaam verblijf. Indien er binnen deze termijn geen uitspraak wordt gedaan wordt het recht op duurzaam verblijf toegekend aan de betrokkene.

Indien het recht op duurzaam verblijf expliciet of impliciet erkend wordt, schrijft de Burgemeester of zijn gemachtigde het familielid in het bevolkingsregister in en geeft hem een duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ("F+-kaart") af. In het tegenovergestelde geval wordt de door de Minister (of de Dienst Vreemdelingenzaken) genomen beslissing tot weigering van het duurzaam verblijf door de Burgemeester of zijn gemachtigde aan de betrokkene betekend.

Wat de berekening van de termijn van vijf jaar en de continuïteit van dit verblijf betreft, wordt naar het bovenstaand commentaar van artikel 3 verwezen.

In het kader van het bekomen van het duurzaam verblijf door de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn moet echter worden herinnerd aan het feit dat er gedurende de genoemde periode van vijf jaar sprake moet zijn geweest van een gezamenlijke vestiging tussen de burger van de Unie en zijn familielid.

ARTIKEL 4.

Deze bepaling bepaalt het vertrekpunt vanaf wanneer de verblijfstermijn van 5 jaar die de voorwaarde (burgers van de Unie) of een van de voorwaarden (familieleden van de burgers van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn) is om het duurzaam verblijf te bekomen moet worden berekend.

Door de verklaring van inschrijving ("bijlage 8" of "E-kaart") of de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ("F-kaart") af te geven stelt de bevoegde overheid enkel het recht op verblijf waarover de burger van de Unie of zijn familielid beschikt vast. Bijgevolg moet er voor deze termijn van 5 jaar rekening worden gehouden met de aan de overheid toegekende termijn om een beslissing te nemen in verband met de door de betrokkene ingediende aanvraag.

Met betrekking tot de familieleden van de burgers van de Unie of van een Belg die zelf geen burger van de Unie zijn moet er een onderscheid worden gemaakt tussen diegenen die een aanvraag voor een visum D bij de Belgische diplomatieke of consulaire posten in het buitenland hebben ingediend en diegenen die hun aanvraag op het grondgebied van het Rijk hebben ingediend.

Voor de eersten begint de termijn te lopen wanneer ze het grondgebied van het Rijk betreden. Door het visum D af te geven heeft de Minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf van de vreemdeling reeds erkend.

Pour ce qui est des autres, le délai de 5 ans commence à courir à partir de l'introduction de la demande de carte de séjour de membre de la famille d'un citoyen de l'Union. Le droit de séjour rétroagissant à cette date.

ARTICLE 5.

Le présent article modifie l'attestation d'enregistrement (« annexe 8 ») dans sa version papier afin d'y ajouter une durée de validité qui sera variable en fonction de la durée du séjour du citoyen de l'Union avec un maximum de 5 ans.

Cette durée de validité de 5 ans maximale correspond au délai au terme duquel le citoyen de l'Union est sensé avoir acquis le séjour permanent.

Afin que le Bourgmestre ou son délégué puisse vérifier d'office que le citoyen de l'Union remplit les conditions d'acquisition du séjour permanent à l'issue de cette période d'acquisition de 5 ans, prévoir une durée de validité maximale pour l'annexe 8 est nécessaire pour que son titulaire en demande le renouvellement.

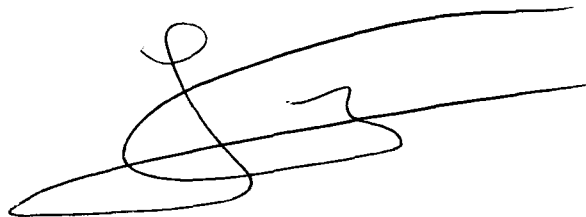
Nous avons l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
les très respectueux
et très fidèles serviteurs,

Le Ministre de la Sécurité et de l'Intérieur,

Jan JAMBON.

Le Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration,

Theo FRANCKEN.

Voor de anderen begint de termijn van 5 jaar te lopen vanaf de indiening van de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Het recht op verblijf heeft terugwerkende kracht op deze datum.

ARTIKEL 5.

Dit artikel wijzigt de papieren versie van de verklaring van inschrijving ("bijlage 8"), om er een geldigheidsduur aan toe te voegen die in functie van de duur van het verblijf van de burger van de Unie zal variëren (maximum 5 jaar).

Deze geldigheidsduur van maximum 5 jaar komt overeen met de termijn na afloop waarvan de burger van de Unie geacht wordt het duurzaam verblijf te hebben bekomen.

Opdat de Burgemeester of zijn gemachtigde ambtshalve kan verifiëren dat de burger van de Unie voldoet aan de voorwaarden voor het bekomen van het duurzaam verblijf na afloop van deze verwervingsperiode van 5 jaar moet voor de bijlage 8 een maximale geldigheidsduur voorzien worden, zodat de houder de vernieuwing van de bijlage aanvraagt.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige en zeer getrouwe dienaars,

De Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken,

Jan JAMBON.

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

Theo FRANCKEN.